

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

6. září 2023*

„Veřejná služba – Úředníci – Starobní důchod – Nárok na důchod nabytý před vstupem do služby u Unie – Převod do unijního systému – Délka služby kratší než deset let – Úmrtí – Odmítnutí vrátit kapitál představující hodnotu převedených vnitrostátní nároků na důchod a nároky na důchod nabyté v DSEU – Článek 11 odst. 1 a čl. 12 odst. 1 písm. b) přílohy VIII služebního řádu – Bezdůvodné obohacení“

Ve věci T-171/22,

OR,

OS,

zástupci: N. de Montigny, avocate,

žalobci,

proti

Evropské komisi, zástupci: T. Bohr, M. Brauhoff a G. Niddam, jako zmocněnci,

žalované,

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení: L. Truchot (zpravodaj), předseda, H. Kanninen a T. Perišin, soudci,

za soudní kancelář: L. Ramette, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po jednání konaném dne 11. května 2023,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

1 Žalobou podanou na základě článku 270 SFEU se žalobci, OR a OS, jakožto právní nástupci A (dále jen „A“ nebo „zesnulý úředník“) domáhají zaprvé zrušení rozhodnutí Úřadu Evropské komise pro správu a vyplácení individuálních nároků (PMO) ze dne 12. července 2021, kterým byla zamítnuta jejich žádost o vrácení jednak kapitálu představujícího hodnotu vnitrostátních nároků na důchod nabytých jejich otcem před jeho nástupem do služebního poměru k Evropské unii a převedeného do důchodového systému unijních orgánů (dále jen „DSEU“) a jednak kapitálu odpovídajícího příspěvkům této osoby do DSEU před její smrtí, jakož i – v rozsahu, v němž se má za to, že doplňuje odůvodnění – rozhodnutí ze dne 22. prosince 2021, kterým byla zamítnuta jejich stížnost, a zadruhé vrácení požadovaných částek, navýšených o úroky v sazbě stanovené Evropskou centrální bankou (ECB) pro hlavní operace refinancování, zvýšené o 2 procentní body.

Skutečnosti předcházející sporu

- 2 A nastoupil do služeb Unie dne 16. července 2003 jako smluvní zaměstnanec pro pomocné práce. Od 16. července 2004 plnil pracovní povinnosti u Komise jakožto dočasný zaměstnanec a poté se dne 16. dubna 2006 stal úředníkem.
- 3 Podle čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) provedl A v září 2005 převod kapitálu představujícího hodnotu vnitrostátních nároků na důchod nabytých před nástupem do služebního poměru v Unii do DSEU (dále jen „převod ‚in‘“). Převod tohoto kapitálu do DSEU vedlo k uznání započtení příspěvkových let v určité délce.
- 4 A následně požádal o pracovní volno z osobních důvodů pro období od 17. září 2008 do 16. září 2013, které mu bylo uděleno, aby mohl vstoupit do služeb Mezinárodní organizace energie z jaderné syntézy ITER (dále jen „ITER“) se sídlem v Saint-Paul-lez-Durance (Francie). Toto pracovní volno z osobních důvodů bylo prodlouženo až do jeho odstoupení, které bylo předloženo dne 1. července 2020 a nabylo účinnosti dne 16. září 2020.
- 5 A tak přispíval do DSEU od 16. července 2003 do 16. září 2008, tedy po dobu pěti let a dvou měsíců.
- 6 E-mailem ze dne 1. července 2020, kdy bylo Komisi předloženo jeho odstoupení, se A dotázal PMO jak postupovat za účelem převodu nároků na důchod nabytých v rámci DSEU do jiného důchodového systému ve smyslu čl. 11 odst. 1 přílohy VIII služebního řádu (dále jen „převod ‚out‘“). V témže e-mailu A upřesnil, že nesplnil deset let služby požadovaných k tomu, aby mu vznikl nárok na starobní důchod.
- 7 V odpovědi zasláné e-mailem dne 2. července 2020 PMO oznámil A postup pro uskutečnění převodu „out“. PMO rovněž informoval A, že jelikož odpracoval méně než deset let služby, je povinen si převést pojistně matematickou protihodnotu svých nároků na důchod nabytých v rámci DSEU.
- 8 A dne 5. ledna 2021 zemřel.

- 9 E-mailem ze dne 14. ledna 2021 informovala matka žalobců, bývalá manželka zesnulého úředníka, PMO o jeho úmrtí. Téhož dne jí PMO mimo jiné odpověděl, že jelikož zesnulý úředník nepodal žádost o převod „out“ před svou smrtí, není již takový převod možný.
- 10 Dne 18. března 2021 podali žalobci, kteří jsou dětmi a jedinými dědici zesnulého úředníka jakožto právní nástupci žádost podle čl. 90 odst. 1 služebního řádu, kterou se domáhali vyplacení jednak kapitálu představujícího hodnotu vnitrostátních nároků na důchod nabytých jejich otcem před jeho nástupem do unijního služebního poměru a převedených do DSEU a jednak kapitálu odpovídajícího nárokům na důchod, které posledně uvedený nabyl v rámci DSEU před svou smrtí.
- 11 Rozhodnutím ze dne 12. července 2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“) PMO žádost žalobců zamítl.
- 12 PMO konkrétně v napadeném rozhodnutí uvedl, že jelikož zesnulý úředník byl ve služebním poměru méně než deset let, nemůže uplatňovat nárok na unijní důchod, takže ani jeho vdova ani jeho sirotci nemají nárok na pozůstalostní dávky podle služebního řádu. PMO rovněž uvedl, že žádné ustanovení služebního řádu neumožňuje vrácení kapitálu představujícího hodnotu nároků na důchod nabytých v rámci DSEU, včetně nároků převedených do DSEU bývalým zesnulým úředníkem nebo zaměstnancem, a vysvětlil, že žádost o převod „out“ je individuálním nárokem přiznaným pouze bývalým úředníkům a zaměstnancům, který zesnulý úředník po nabytí účinnosti svého odstoupení nevyužil.
- 13 Dne 20. září 2021 podali žalobci proti napadenému rozhodnutí stížnost na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu.
- 14 Rozhodnutím ze dne 22. prosince 2021 (dále jen „rozhodnutí o zamítnutí stížnosti“) byla stížnost žalobců zamítnuta.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 15 Žalobci navrhuje, aby Tribunál:
 - zrušil napadené rozhodnutí a v rozsahu, v němž je považováno za doplnění odůvodnění, rozhodnutí o zamítnutí stížnosti;
 - uložil Komisi vrátit požadované částky, navýšené o úroky v sazbě stanovené ECB pro hlavní operace refinancování, zvýšené o 2 procentní body;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 16 Komise navrhuje, aby Tribunál:
 - zamítl žalobu;
 - uložil žalobcům náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K předmětu žaloby

- 17 Z návrhových žádání znějících na zrušení vyplývá, že žalobci navrhují, aby Tribunál zrušil nejen napadené rozhodnutí, ale rovněž v rozsahu, v němž se má za to, že toto rozhodnutí doplňuje odůvodnění, rozhodnutí o zamítnutí stížnosti.
- 18 Z ustálené judikatury vyplývá, že návrhová žádání znějící na zrušení, jež jsou jednoznačně namířena proti rozhodnutí o zamítnutí stížnosti, mají ten účinek, že se Tribunálu předkládá k posouzení akt, proti němuž byla stížnost podána, a jako taková nemají samostatný obsah (rozsudek ze dne 13. července 2018, *Curto v. Parlament*, T-275/17, EU:T:2018:479, bod 63; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 6. dubna 2006, *Camós Grau v. Komise*, T-309/03, EU:T:2006:110, bod 43).
- 19 V projednávané věci vzhledem k tomu, že rozhodnutím o zamítnutí stížnosti bylo pouze potvrzeno napadené rozhodnutí upřesněním důvodů na jeho podporu, je třeba konstatovat, že návrhová žádání směřující ke zrušení rozhodnutí o zamítnutí stížnosti nemají samostatný obsah, a není tudíž třeba o nich specificky rozhodovat. Při zkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí je však třeba zohlednit odůvodnění uvedené v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti, neboť u tohoto odůvodnění se má za to, že je shodné s odůvodněním napadeného rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. dubna 2019, *Wattiau v. Parlament*, T-737/17, EU:T:2019:273, bod 43 a citovaná judikatura).

K věci samé

K návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení napadeného rozhodnutí

- 20 Na podporu svých návrhových žádání znějících na zrušení vznášejí žalobci jediný žalobní důvod vycházející z bezdůvodného obohacení Unie.
- 21 Žalobci v podstatě tvrdí, že se rozpočet Unie obohatil o kapitál odpovídající hodnotě vnitrostátních nároků na důchod, které zesnulý úředník nabyl před svým nástupem do služebního poměru v Unii a které byly převedeny do DSEU, a dále příspěvkům, které zesnulý úředník zaplatil do DSEU na základě svých funkcí ve službách Unie.
- 22 Konkrétně žalobci v první řadě tvrdí, že napadené rozhodnutí není založeno na žádném právním základě ani na soudním výkladu.
- 23 V tomto ohledu žalobci zaprvé tvrdí, že Komise měla nesprávně za to, že článek 11 přílohy VIII služebního řádu umožňuje Unii ponechat si kapitál nashromážděný zemřelým úředníkem v rámci DSEU.
- 24 Žalobci zpochybňují nevratnost převodu „in“. Podle nich z čl. 8 odst. 5 obecných prováděcích ustanovení k článkům 11 a 12 přílohy VIII služebního řádu, přijatých rozhodnutím Komise C(2011) 1278 ze dne 3. března 2011, zveřejněným v Administrativních informacích č. 17-2011 ze dne 28. března 2011 (dále jen „OPU“), vyplývá, že rozhodnutí úředníka nebo zaměstnance o provedení převodu „in“ kapitálu odpovídajícího vnitrostátním nárokům na důchod nabytým

před jeho nástupem do unijního služebního poměru do DSEU je neodvolatelné pouze v rozsahu, v němž uvedený úředník nebo zaměstnanec později pobírá dávky vyplácené v rámci tohoto systému. Žalobci podpůrně dodávají, že pokud musí být toto ustanovení vykládáno v tom smyslu, že převod „in“ je v každém případě neodvolatelný, jeho použití musí být vyloučeno, jelikož porušuje zásadu bezdůvodného obohacení.

- 25 Dále, pokud jde o převod „out“, žalobci tvrdí, že situace v projednávaném případě nebyla služebním řádem ani OPU předvídána. Domnívají se, že v projednávaném případě neprovedení konkrétních kroků za účelem tohoto převodu „out“ není důsledkem nedbalosti nebo úmyslného zdržení se jednání zesnulého úředníka, ale vyplývá pouze z náhlé, nepředvídatelné a neodvratitelné události jeho úmrtí, které nastalo méně než čtyři měsíce po jeho odstoupení z funkce u Komise.
- 26 Kromě toho žalobci zdůrazňují, že žádné ustanovení služebního řádu neukládá lhůtu pro podání žádosti o převod „out“, takže skutečnost, že o tento převod nebylo formálně požádáno, nemůže být vykládána jako vzdání se práva zesnulého úředníka nechat si převést sporné částky do jiného důchodového systému. Uvádějí rovněž, že tím, že se dne 1. července 2020 obrátil zesnulý úředník na PMO s dotazem na kroky, které je třeba za tímto účelem podniknout (viz bod 6 výše), jednoznačně projevil vůli provést uvedený převod „out“.
- 27 Zadruhé žalobci tvrdí, že i když existuje právní základ pro placení příspěvků zesnulým úředníkem do DSEU, byly odváděny tímto úředníkem bez protiplnění, a tedy bez důvodu. Příspěvky, které zesnulý úředník nashromáždil do DSEU, jak z důvodu výkonu svých funkcí ve službách Unie, tak z důvodu převodu „in“, který provedl v roce 2005, totiž v konečném důsledku nevytvořily žádný nárok na prospěch z uvedeného DSEU, jelikož ve službách Unie pracoval méně než deset let, což je minimální doba stanovená služebním řádem pro přiznání starobního důchodu.
- 28 V tomto ohledu mají žalobci za to, že okolnost, že služební řád výslovně stanoví možnost bývalého úředníka nebo zaměstnance převést kapitál odpovídající jeho nárokům na důchod nabytým v rámci DSEU do jiného důchodového systému, jakož i vyplacení odchodného, prokazuje, že uvedený kapitál nenáleží rozpočtu Unie. Kromě toho žalobci tvrdí, že argument, podle kterého by pojistně matematická rovnováha DSEU mohla být narušena vrácením částek uhrazených bývalými úředníky nebo zaměstnanci, kteří nemají nárok na starobní důchod, není prokázán. Žalobci navíc tvrdí, že zásada solidarity, na které spočívá uvedená rovnováha, musí být ve prospěch bývalého úředníka nebo bývalého zaměstnance, který k ní přispěl, neboť jinak by uvedená solidarita vedla k bezdůvodnému ochuzení.
- 29 V druhé řadě žalobci tvrdí, že jejich ochuzení vyplývající z obohacení Unie je skutečné a jisté.
- 30 V tomto ohledu žalobci tvrdí, že v případě neuskutečnění převodu „out“ kapitálu odpovídajícího nárokům na důchod nabytým zesnulým úředníkem, nemohli využít dodatečné nároky odpovídající uvedenému kapitálu, třebaže takový převod „out“ do penzijního fondu vztahujícího se k poslednímu zaměstnání zesnulého úředníka u ITER by jim jakožto jeho právním nástupcům umožnil získat vyšší částku dávky, než kterou již dostávají, přičemž výše této dávky závisí na celkové částce nashromážděné v rámci uvedeného fondu.
- 31 Žalobci dodávají, že kdyby zesnulý úředník neprovedl převod „in“, mohli by rovněž pobírat důchod nebo kapitál vyplácený z vnitrostátního systému, kterému zesnulý podléhal před svým nástupem do služebního poměru v Unii.

- 32 Komise argumentaci žalobců zpochybňuje.
- 33 Úvodem je třeba připomenout, že podle judikatury, aby byla žaloba na vrácení opírající se o bezdůvodné obohacení Unie úspěšná, musí být splněny dvě podmínky, a sice musí být prokázáno, že se Unie obohatila bez platného právního důvodu a že byl žalobce v souvislosti s dotčeným obohacením ochuzen (viz rozsudek ze dne 3. července 2018, *Transtec v. Komise* T-616/15, EU:T:2018:399, bod 156 a citovaná judikatura).
- 34 Pokud jde o první podmínku uvedenou v bodě 33 výše, podle níž je právo na vrácení ze strany obohacené osoby podmíněno neexistencí platného právního důvodu pro dotčené obohacení, je třeba uvést následující.
- 35 Je třeba poznamenat, že žalobci svou argumentací nezpochybňují existenci platného právního důvodu pro placení příspěvků zesnulým úředníkem do DSEU. Ačkoli si žalobci stěžují, že různé příspěvky zesnulého úředníka do DSEU, ať už se jedná o příspěvky vyplývající z jeho práce ve službách Unie nebo o příspěvky vyplývající z převodu „in“, který provedl v roce 2005 (viz bod 3 výše), byly placeny „bez protiplnění a bezdůvodně“ a aniž vznikl jakýkoli nárok na důchod [...],“ ve svých písemnostech jednoznačně uznali, že „existuje právní základ pro platbu příspěvků do DS[EU]“. Kromě toho v odpovědi na otázku položenou Tribunálem na jednání zástupce žalobců potvrdil, že jejich argumentace se týká neexistence platného právního důvodu „zadržetí částek“ odpovídajících příspěvkům odvedeným zemřelým úředníkem do DSEU.
- 36 Žalobci svou argumentací pouze vyzývají Tribunál, aby rozhodl, že ponechání všech příspěvků zesnulého úředníka v DSEU Komisí představuje po jeho úmrtí obohacení Unie bez platného právního důvodu.
- 37 Vzhledem k tomu, že zesnulý úředník přispíval do DSEU jakožto smluvní zaměstnanec pro pomocné práce, poté jako dočasný zaměstnanec a nakonec jako úředník, byla na něj po jeho odstoupení použitelná ustanovení týkající se jeho nároků na důchod za podmínek stanovených v kapitole 3 hlavy V služebního řádu a v příloze VIII služebního řádu. V této souvislosti je nutno zdůraznit následující.
- 38 Zprvč článek 36 přílohy VIII služebního řádu stanoví:
„Z platů a příspěvků v invaliditě se pokaždé odečte příspěvek na [DSEU].“
- 39 Podle článku 38 přílohy VIII služebního řádu, „[ř]ádně vybrané příspěvky se nevracejí“.
- 40 Článek 83 odst. 2 služebního řádu stanoví:
„Na náklady [DSEU] přispívají úředníci z jedné třetiny. Tento příspěvek činí 10,3 %, základního platu úředníka bez přihlédnutí ke koeficientům stanoveným v článku 64. Příspěvek se sráží z měsíčního platu úředníka [...].“
- 41 Z těchto ustanovení, a zejména z článku 36 přílohy VIII služebního řádu a čl. 83 odst. 2 služebního řádu tak vyplývá, že úředníci a zaměstnanci Unie mají povinnost finančně přispívat do DSEU.

42 Zadruhé článek 77 služebního řádu uvedený v kapitole III hlavy V služebního řádu stanoví:

„Úředník, který dovrší alespoň deset let služby, má nárok na starobní důchod. Bez ohledu na délku služby má nárok na takový důchod, přesáhl-li důchodový věk, nebylo-li možné zařadit jej zpět do služby během jeho postavení mimo službu nebo v případě propuštění ze služebních důvodů [...]

Nárok na starobní důchod vzniká dosažením věku 66 let [...]

43 Podle čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu úředník nebo zaměstnanec, který nastoupí do unijního služebního poměru poté, co ukončil činnost ve státní správě nebo vnitrostátní či mezinárodní organizaci, anebo po výkonu zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti, může v období mezi svým jmenováním a dobou vzniku nároku na vyplácení důchodu ve smyslu článku 77 služebního řádu uhradit Unii kapitál představující hodnotu nároků na důchod vzniklých na základě uvedených dřívějších činností, jejíž výše je aktualizována ke dni skutečného převodu.

44 Článek 11 odst. 1 přílohy VIII služebního řádu stanoví:

„Úředník, který skončí svůj služební poměr, aby:

- nastoupil do služeb státní správy nebo vnitrostátní či mezinárodní organizace, která uzavřela s Uníí dohodu[;]
- vykonával zaměstnání nebo samostatnou výdělečnou činnost, na základě kterých mu vznikají nároky na důchod v systému, jehož správní orgány uzavřely s Uníí dohodu[;]

je oprávněn nechat si převést pojistně matematickou protihodnotu svých nároků na starobní důchod v Unii aktualizovanou ke skutečnému dni převodu do penzijního fondu uvedené správy nebo organizace nebo do penzijního fondu, u kterého mu na základě zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti vznikne nárok na důchod.“

45 Článek 12 odst. 1 přílohy VIII služebního řádu stanoví:

„Úředník, který nedosáhl důchodového věku a který ukončí služební poměr z jiných důvodů, než je úmrtí nebo invalidita, a který nemá nárok na bezodkladné nebo odložené vyplácení starobního důchodu, má po skončení služebního poměru nárok:

[...]

- b) [...] na dávky stanovené v čl. 11 odst. 1 nebo na převod pojistně matematické protihodnoty uvedených dávek do soukromé pojišťovny nebo penzijního fondu dle vlastního výběru, pokud příslušná pojišťovna nebo fond zaručí, že:
- i) nevyplatí žádný kapitálový obnos;
 - ii) bude měsíčně vyplácen důchod, a to nejdříve od 60. roku věku a nejpozději od 66. roku věku;
 - iii) oprávněným osobám budou vypláceny pozůstalostní důchody;
 - iv) převod na jinou pojišťovnu nebo jiný fond bude povolen pouze tehdy, splní-li uvedený fond podmínky stanovené v bodech i), ii) a iii).“

- 46 Z těchto ustanovení vyplývá, že čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu stanoví, že úředník nebo zaměstnanec, který nastoupí do unijního služebního poměru poté, co ukončil činnost ve státní správě nebo ve vnitrostátní či mezinárodní organizaci, anebo po výkonu zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti, může nechat provést převod nároků na důchod nabytých na základě své předchozí výdělečné činnosti do DSEU. Kromě toho čl. 11 odst. 1 přílohy VIII služebního řádu ve spojení s čl. 12 odst. 1 písm. b) přílohy VIII služebního řádu stanoví možnost, aby úředník nebo zaměstnanec, který ukončí služební poměr v Unii, provedl převod „out“ nároků na důchod nabytých v Unii do jiného penzijního fondu nebo soukromé pojišťovny, která poskytuje určité zvláštní záruky.
- 47 Zatřetí z těchto ustanovení rovněž vyplývá, že příspěvky do DSEU ze strany úředníků a zaměstnanců Unie, ať už se jedná jak o příspěvky vyplývající z funkcí ve službách Unie, tak o příspěvky vyplývající z převodu „in“, mají za cíl financovat DSEU za účelem budoucího vyplácení starobního důchodu v souladu s ustanoveními služebního řádu a OPU. Cílem těchto ustanovení tedy není vytvořit kapitál, který by mohl mít dotčený úředník nebo zaměstnanec k dispozici. Na rozdíl od toho, co tvrdili žalobci na jednání, nejsou úředníci a zaměstnanci „majiteli“ částek odpovídajících jejich finančnímu příspěvku do DSEU.
- 48 V projednávané věci je třeba zdůraznit, že obohacení Unie v důsledku toho, že zesnulý úředník odváděl příspěvky do DSEU, jejichž vrácení je požadováno, ať už se jedná o příspěvky vyplývající z jeho funkce ve službách Unie, nebo o příspěvky vyplývající z převodu „in“, který provedl v roce 2005 (viz bod 3 výše) nepostrádá platný právní důvod, jelikož tyto příspěvky byly uskutečněny za účelem budoucího vyplácení starobního důchodu v souladu s ustanoveními služebního řádu a OPU.
- 49 Kromě toho je třeba poznamenat, že jelikož zesnulý úředník před svým odstoupením nedovršil deseti let služby ani nedosáhl věku 66 let a tyto dvě podmínky jsou kumulativní podle ustanovení článku 77 služebního řádu připomenutých v bodě 42 výše, nemohl uplatňovat nárok na starobní důchod.
- 50 Ze všech ustanovení připomenutých v bodech 38 až 45 výše totiž vyplývá, že po odstoupení ze služebního poměru v Unii mohl zesnulý úředník požádat pouze o převod „out“ pojistně matematické protihodnoty svých nároků na starobní důchod nabytých v rámci DSEU, z nichž část vyplývala z převodu „in“ uskutečněného v roce 2005, buď do penzijního fondu, u kterého by nabyl nároky z důvodu funkce u ITER, nebo do soukromé pojišťovny nebo penzijního fondu dle vlastního výběru, který splňuje seznamu kritérií definovaných v čl. 12 odst. 1 písm. b) přílohy VIII služebního řádu.
- 51 Kromě toho je třeba uvést, že žádné ustanovení služebního řádu, jeho příloh nebo OPU nestanoví možnost nebo povinnost vrátit v případě odstoupení úředníka nebo zaměstnance, k němuž dojde po více než jednom roce služby, ale před dovršením deseti let služby, všechny příspěvky nebo jejich část odpovídající nárokům na důchod nabytým v rámci DSEU bývalému úředníkovi nebo zaměstnanci nebo v případě úmrtí jeho právním nástupcům, jelikož dotčené příspěvky nejsou srovnatelné s kapitálem, kterým by bývalý úředník nebo zaměstnanec mohl disponovat. Jediná povinnost administrativy za takových okolností je stanovena v čl. 3 odst. 1 OPU a spočívá v tom, že v okamžiku, kdy úředník nebo zaměstnanec definitivně ukončí služební poměr, mu oznámí výši pojistně matematické protihodnoty odpovídající všem nárokům na důchod, které v té době nabyl v rámci DSEU.

- 52 Kromě toho, pokud jde o příspěvky odpovídající převodu kapitálu představujícího hodnotu vnitrostátních nároků na důchod nabytých zesnulým úředníkem před jeho nástupem do unijního služebního poměru do DSEU, z jasného a přesného znění čl. 8 odst. 5 OPU vyplývá, že každé rozhodnutí týkající se postupu převodu „in“, jak je popsáno v bodě 43 výše, je „svou povahou neodvolatelné“. Pouze žádost o převod „out“ totiž umožňuje úředníkovi nebo zaměstnanci, který definitivně ukončí své funkce ve službách Unie, převést pojistně matematickou protihodnotu svých nároků na starobní důchod nabytých v rámci DSEU do jiného důchodového systému.
- 53 Ostatně i za předpokladu, že by bylo třeba vykládat argumentaci žalobců tak, že směřuje k vznesení námitky protiprávnosti čl. 8 odst. 5 OPU (viz bod 24 výše), je třeba uvést, že tato argumentace byla poprvé vznesena až ve fázi repliky a nemůže být považována za rozšíření již vzneseného žalobního důvodu. V důsledku toho představuje nový žalobní důvod, který se nezakládá na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení, a proto musí být odmítnut jako nepřijatelný na základě článku 84 jednacího řádu Tribunálu, jenž zakazuje předkládání nových žalobních důvodů v průběhu řízení.
- 54 V projednávané věci není zpochybňováno, že i když zesnulý úředník požádal o informace žádosti zaslanou PMO dne 1. července 2020 (viz bod 6 výše), nepodal před svou smrtí žádost o převod „out“ na základě ustanovení čl. 11 odst. 1 přílohy VIII služebního řádu, třebaže by taková žádost o informace mohla potvrdit hypotézu, že A plánoval provést takový převod „out“.
- 55 Z toho vyplývá, že v případě nevyplácení starobního důchodu zesnulého úředníka a v případě, že tento úředník nepodal žádost o převod „out“, nelze Komisi, které v žádném případě nevyplývá z žádného právního ustanovení oprávnění vrátit oprávněným osobám celý kapitál nebo jeho část odpovídající nárokům na důchod nabytým v rámci DSEU nebo převedeným zesnulým úředníkem do DSEU před jeho smrtí, vytýkat obohacení bez platného právního základu z důvodu ponechání si po smrti zesnulého úředníka všech příspěvků, které do DSEU odvedl.
- 56 Z výše uvedeného vyplývá, že nelze mít za to, že obohacení Unie v důsledku ponechání si příspěvků odvedených úředníkem do DSEU po jeho úmrtí, jejichž vrácení je požadováno, ať už se jedná o příspěvky vyplývající z jeho funkcí ve službách Unie, nebo o příspěvky vyplývající z převodu „in“, který uskutečnil v roce 2005, postrádá platný právní důvod, takže první podmínka, na které závisí konstatování bezdůvodného obohacení, není splněna, a není tedy třeba zkoumat, zda je splněna druhá podmínka uvedená v bodě 33 výše.
- 57 V důsledku toho je třeba jediný žalobní důvod zamítnout a zamítnout návrh na zrušení napadeného rozhodnutí.

Návrhová žádání znějící na navrácení požadovaných částek

- 58 Druhým bodem návrhových žádání se žalobci domáhají, aby Tribunál nařídil vrácení jednak vnitrostátních důchodových nároků nabytých zemřelým úředníkem před jeho nástupem do unijního služebního poměru a převedených do DSEU a jednak nároků na důchod, které nabyl v rámci DSEU před svou smrtí.
- 59 Vzhledem k tomu, že Tribunál dospěl v projednávané věci k závěru, že jediný žalobní důvod vznesený žalobci na podporu návrhových žádání projednávané žaloby znějící na zrušení, vycházející z bezdůvodného obohacení Unie, je neopodstatněný a musí být zamítnut, v důsledku toho nelze jinak než návrhová žádání finanční povahy uvedená v bodě 58 výše, která jsou založena na protiprávnosti napadeného rozhodnutí, zamítnout.

60 Z předchozího vyplývá, že je důvodné žalobu v celém rozsahu zamítnout.

K nákladům řízení

- 61 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 62 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobci neměli ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloba se zamítá.**
- 2) OR a OS se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Truchot

Kanninen

Perišin

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 6. září 2023.

Podpisy.